

новытъ си дрехи, и ще занесешъ на дѣда Леонарда единъ хубавъ даръ отъ ловъ. Ты ще идешъ тамъ отъ моіж странж, ще ся разговоришъ съ него, ще преминешъ святж недѣлѣк съ дъщеріж му и ще ся върнешъ въ пондѣлникъ сутренъ тѣ съ едно да или съ едно не.

— Всичко добрѣ, отговори спокойно Германъ; при всичко това той не бѣше никакъ спокоенъ.

Германъ всяко бѣ живѣлъ мѣдро както живѣйтъ трудолюбивытъ селяне. Ожененъ на двадесетъгодишенъ възрастъ, той не бѣ обыкналь освѣнъ единъ само женж въ животъти си, и, отъ вдовството си, при всичко чи характеръти му бѣ буйни и веселъ, той не бѣшеся смѣлъ нито бѣше игралъ съ нѣкого. Той носяше вѣрно въ сърдцето си единъ дѣйствителнѣ жалостъ, и той ся вдаваше и отстѫпваше на дѣда си не безъ страхъ и не безъ сърдечнѣ скърбь; но дѣдото всяко бѣше управлявалъ мѣдро фамиліїжтъ, и Германъ, който бѣшеся предалъ цѣлъ на общожтъ работж, и, слѣдователно, на онзи, който іж олицетворяваше, на домоначалникътъ, Германъ не разбираше чи можѣше да въстане противъ добры мысли, противъ интересъти на всичкитѣ.

При всичко това той бѣ нажаленъ. Рѣдко ся случваше да минува той днитѣ си безъ да плаче тайно женж си, и, колкото осамотеніето и да бѣше почнѣло да му досажда, той повече ся бое-